

Като не можемъ да прѣброимъ по имя всички-ты дреботи, заради какъ ся приготвихъ Българе-ти постъпно да промѣнятъ вѣрж-тж си, мы да неприбѣгнуваме къмъ единъ или два анекдота, които ся упазихъ у Византійци-ты, и ты пріяхъ послѣ чужди-ти писатели за побудителны причины на кръщеніе-то Българско; зашто отъ горѣречено-то видимъ, че сж тврьдѣ маловажны и недостаточны за да могатъ да произведжтъ изеднжж онова, което иначе не може да ся произведе, освянь съ длъговрѣменно дѣйствіе на много обстоятелства.

Прввыи отъ тыя анекдоты е за живописаніе-то Меѳодіево. „Зачто-то Меѳодій былъ искусенъ живописецъ“ казва г. Енгель (*Allgemeine Weltgeschichte* XLIX Theil. pag. 332), „то Борисъ му порачалъ да изобрази удаи-ты на извѣтъ-градный му домъ. Прѣдмета на изображенія-та оставилъ на волиж-тж на живописца, съ согласіе обаче, да испиши нѣчто весьма страшно. Меѳодій прѣдставилъ изображеніе-то страшный сждъ, което Борисъ като видялъ, така ся уплашилъ, что-то тутакси ся рѣшилъ да ся научи тайно отъ Меѳодія Христіанскж-тж Вѣрж, и да ся кръсти подъ имя-то Миханль.“

1. Тврьдѣ страшна и противна на себе си е была тая причина на обращеніе-то на царя, който ся уплашилъ отъ страшно-то, зашто-то желалъ страшно-то.

2. Меѳодій не можаше да изобрази единъ отъ най главны-ты догматы на Христіанскж-тж Вѣрж въ царскы-ты палаты, безъ да ся съгласи Царь-тъ на това, или дору да пожелае. Ако царь-тъ му позволи, или пожела това, то явно ся показва вътрешне-то му разположеніе къмъ Христіанство-то, отъ дѣто и да е произлязло то. Отъ тжж склонность ся вижда че е произлязло това изображение, а не иначе.

3. Той анекдотъ прввъ пжть ся расказа отъ Продлжителя Теофановъ, и до сега ся повтаря отъ събирателы-ты Византійскы-ты извѣстія. Непроницателный продлжитель, като слѣдовалъ духа на другы-ты Гръцкы писатели, които тврьдѣ чясто прибѣгнувахъ къмъ причины-ты чудесны, ненадѣяны, необыкновенны, като не умѣлъ да каже нѣчто естественно, прія за причинж събытіе-то, което може да е было сѣтнина.